

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/275/2021
Identifikačné číslo spisu: 3715205521
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:3715205521.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/X, J. L. zast. Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom so sídlom Stred 60/55, Považská Bystrica proti žalovanému: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, J. L. zast. JUDr. Jánom Garajom, MBA, advokátom s sídlom Hviezdoslavova 2, Poprad, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 6C/197/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17. marca 2021, č.k. 5Co/86/2020-452, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom zo dňa 17. marca 2021, č.k. 5Co/86/2020-452 Krajský súd v Trenčíne (ďalej ako „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej ako „súd prvej inštancie“) č.k. 6C/197/2015-380 zo dňa 08. januára 2020 v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zverejniť na webovej stránke registrovanej pod doménou <http://X>. ospravedlnenie žalobcovi, v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o povinnosti žalovaného natrvalo zabezpečiť odstránenie článku zverejneného dňa 26.03.2015 a v napadnutých vyhovujúcich častiach vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 5.000,- eur a o nároku na náhradu trov konania a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

2. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na rozsudok súdu prvej inštancie, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca odôvodnil žalobu tým, že má v prenájme kultúrny dom v Považskej Bystrici a žalovaného pozná len v tom smere, že vie, kto to je, ale nikdy nemali žiaden konflikt, neboli v obchodnom ani pracovnom kontakte. Článok, pod ktorým je podpísaný žalovaný a ktorý je zverejnený na X. a X. od 26.03.2015 zasiahol obsahom do jeho osobnostných práv zásadným spôsobom a poškodzuje jeho dobré meno a povesť. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 7C/138/2015-11 žalovanému nariadil, aby odstránil zo stránky X. a X. príspevok, a súčasne mu nariadil, aby sa zdržal publikovania

akéhokolvek príspevku, ktorý nadväzuje na horeuvedený príspevok. Žalovaný pred zverejnením tohto článku neoslovil žalobcu, aby sa k tvrdeniam v ňom uvedeným mohol vyjadriť, pričom tvrdenia uvedené v tomto článku sú hrubo osočujúce, nepravdivé a ničím nepreukázané. Žalobca je po zverejnení článku vnímaný svojím okolím ako gauner, ktorý žije nečestne a z nelegálnych zdrojov, nakoľko žalovaný obviňuje žalobcu z účasti na trestnej činnosti falšovania, podvodu a nelegálneho vývozu a hovorí o ňom ako o nastrčenej osobe. Žalobca pritom nebol nikdy trestne stíhaný. Článok je aj po 5 rokoch stále prístupný na webe a do dnešného dňa šíri nepravdivé informácie o žalobcovi.

3. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a správne vo veci rozhodol. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd uviedol, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca sa v tomto konaní domáhal ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka voči žalovanému z dôvodu nepravdivých tvrdení uvedených v článku žalovaného zo dňa 26.03.2015 o jeho osobe na stránke X.. Z vykonaného dokazovania bez pochybností vyplýva, že žalovaný je autorom článku zo dňa 26.03.2015, ktorý bol uverejnený na internetovej stránke X., čo vyplýva predovšetkým z výsluchu žalovaného na pojednávaní dňa 03.07.2019 ako aj z trestného oznámenia zo dňa 28.06.2015. Žalovaný v predmetnom článku tvrdil páchanie trestnej činnosti zo strany žalobcu.

4. Odvolací súd poukázal na to, že nebolo preukázané, že by tvrdenia žalovaného uvedené v predmetnom článku boli pravdivé, pričom naopak bolo preukázané, že informácie zverejnené v článku majú difamačný charakter. Hodnotiaci úsudok žalovaného, že žalobca navštevoval majiteľov obrazov, od ktorých si zapožičal obraz za účelom expertízy znalcom, pričom následne bol obraz daný do rúk falzifikátora, ktorý z obrazu vytvoril nerozoznateľnú kópiu a majiteľom sa vrátil falzifikát, podľa názoru odvolacieho súdu vychádzal z premisy skutkových tvrdení, ktorých pravdivosť nebola v konaní overená a ani preukázaná. V zmysle uvedeného neobstála námietka žalovaného, že informácie uvedené v článku sú pravdivé a môže ich potvrdiť svedok. Ak chcel žalovaný vyvrátiť žalobcom tvrdené skutočnosti, musel svoje tvrdenia preukázať predložením dôkazov alebo navrhnúť vykonanie dôkazu na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný opakovane uvádzal, že svoje skutkové tvrdenia, a to páchanie trestnej činnosti žalobcom dokáže preukázať výpoveďou svedka, pričom ani raz v tomto smere nenavrhol, aby súd prvej inštancie vykonal ním navrhnutý dôkaz výsluchom svedka a neuviedol o akého svedka ide. Žalovaným namietané označenie svedka v trestnom oznámení zo dňa 28.06.2015, ako aj v iných listinách predložených žalovaným nie je možné v zmysle ustanovení CSP považovať za návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedka. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vyhodnotil všetky potrebné dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, zároveň prihliadol na všetko, čo vyšlo v rámci konania najavo a taktiež náležite odôvodnil, ktoré dôkazy nevyhodnotil a z akého dôvodu.

5. Formu, akú zvolil žalovaný, t.j. zverejnenie článku na internetovej stránke X., je možné stotožniť s formou spôsobujúcou masívne šírenie informácie aj pre nezainteresované subjekty. Podanie informácií žalovaným prostredníctvom uvedenej webovej stránky malo za cieľ difamáciu žalobcu. Hodnotiaci úsudok žalovaného, preto v danom prípade bol záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky odvodiť. Skutočnosť, že žalobca mal spáchať trestný čin, ktorý bol detailne popísaný v zverejnenom článku žalovaného na internetovej stránke X., nebola preukázaná, nakoľko žalobca nebol v zmysle dotknutého skutku trestne stíhaný, resp. nebol právoplatne odsúdený. V kontexte žalovaným získaných informácií, ktoré mal údajne od neznámeho svedka, bolo potrebné posúdiť hodnotiaci úsudok žalovaného, že žalobca sa podieľal na páchaní trestnej činnosti vo forme "zapožičania si obrazov za účelom expertízy, následného vytvorenia kópie obrazu a vrátenia falzifikátu majiteľovi obrazu", ako hodnotiaci úsudok, ktorý bol spôsobilý zasiahnuť do práv na ochranu osobnosti žalobcu. Internetovú stránku necenzurovane.net, kde žalovaný zverejnil článok o žalobcovi, možno považovať za stránku s vysokou sledovanosťou a všeobecne známou medzi širokým okruhom obyvateľstva. Preto aj v tomto smere je potrebné vychádzať z toho, že intenzita zásahu článku zverejneného žalovaným na spomínanej stránke bola o to väčšia a dosiahla taký difamujúci charakter žalobcu v očiach spoluobyvateľov, ktorý je spôsobilý vyvolať ujmu vo sfére práv žalobcu, pričom v predmetnom konaní bolo aj preukázané, že článok zverejnený žalovaným sa s veľkou intenzitou negatívne premietol do pracovného, spoločenského a aj osobného života žalobcu.

6. Odvolací súd konštatoval, že predmetný článok zasiahol do práv na ochranu osobnosti žalobcu, a to predovšetkým v intenzite potrebnej na aplikáciu morálneho zadosťučinenia ako aj v intenzite potrebnej na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Pokiaľ žalovaný namietal nevykonateľnosť napadnutého rozsudku vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zverejniť na stránke X. ospravedlnenie žalobcovi, uvedená námietka nebola dôvodná. Tento výrok napadnutého rozsudku je vykonateľný, nakoľko aj napriek skutočnosti, že žalovaný nie je prevádzkovateľom stránky X., bol to žalovaný, ktorý na predmetnej stránke zverejnil difamujúci článok o žalobcovi, ktorý má nárok na morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia zo strany žalovaného. Žalobcovi okrem nároku na morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia patrí aj nárok na finančné zadosťučinenie. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že došlo k zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcu v takom rozsahu, že priznal žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur, ktorá je dostatočne primeraná a zohľadňuje intenzitu difamačných tvrdení žalovaného v článku, ktoré sa negatívne premietli do všetkých oblastí života žalobcu.

7. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzoval z § 420 písm. c), e) a f) a § 421 písm. a) CSP.

8. Dovolateľ k dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. c) a e) CSP poukázal na to, že existuje dôvodné podozrenie zo zneužívania právomoci verejného činiteľa a zasahovania do nezávislosti súdov. Sudca súdu prvej inštancie nesprávne vydal uznesenie o predbežnom opatrení, ktorým v celom rozsahu vyhovel návrhu žalobcu, v ktorom žalobca bez dôkazov označil žalovaného za vlastníka internetových stránok, kde bol publikovaný inkriminovaný článok a nariadil, aby dovolateľ odstránil zo svojej internetovej stránky a www.X. článok. Predbežné opatrenie bolo fakticky nevykonateľné, pretože dovolateľ ako jeden z prispievateľov uvedených internetových stránok nemohol články odstrániť, pretože to môže vykonať len ich prevádzkovateľ. Zákonný sudca vo veci žaloby na ochranu osobnosti nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi, aby mal spôsobilosť konať samostatne pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Dovolateľ ako ťažko zdravotne postihnutý nemohol v konaní uplatniť svoje právo na spravodlivý proces, keďže v dôsledku sociálnej núdze nemal dostatok prostriedkov na zastúpenie advokátom a dovolateľa nezastupovala ani osoba, ktorá má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa. Súd prvej inštancie si nespĺnil svoju poučovaciu povinnosť podľa § 90 ods. 2 CSP. Dovolateľ ďalej poukázal na to, že mu nebolo doručené oznámenie o zmene zákonného sudcu a preto má za to, že vo veci rozhodoval nesprávne obsadený sudca, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Ak v priebehu súdneho konania dôjde k zmene zákonného sudcu, zo spisového materiálu musí byť zrejmé z akého dôvodu a na základe čoho došlo k tejto zmene, na základe čoho musí byť súčasťou spisu potvrdenie o prevzatí a pridelení veci ďalšiemu sudcovi ale aj doklad preukazujúci dôvod zmeny zákonného sudcu. Dovolateľ ďalej namietol, že súd prvej inštancie rozhodoval a vyhlásil rozsudok bez jeho účasti na pojednávaní po tom čo zamietol návrh na prerušenie konania s chybným poučením, že proti takémuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

9. Dovolateľ k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP poukázal na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu sa nezaoberalo všetkými podstatnými odvolacími námietkami dovolateľa a odôvodnenie odvolacieho súdu týkajúce sa merita veci je nesprávne a v rozpore so skutkovým a právnym stavom. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Dovolateľ poukázal na to, že odvolací súd sa nevysporiadal s predbežnou otázkou účelovosti podanej žaloby. V dôsledku nevyhodnotených dôkazov zdôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu trpí vadami konania, ktoré ho robia nepreskúmateľným. Uznesenie súdu o predbežnom opatrení je nevykonateľné, pretože povinnosť odstrániť článok môže splniť len prevádzkovateľ internetovej stránky so sídlom v Slovenskej republike. Tvrdenia uvedené v rozsudku odvolacieho súdu, že dovolateľ nikdy nenavrhol vypočutie svedka na súde sú zavádzajúce a účelovo dezinterpretované poukazom na podnet na Úrad inšpekčnej služby, ktorého prílohou je žiadosť odoslaná dovolateľom bývalému generálnemu prokurátorovi o ochranu svedka, ktorý by následne v konfrontácii usvedčil svedka. Podľa dovolateľa súdy nižších inštancií porušili všeobecné ustanovenia CSP vo vzťahu k dokazovaniu a hodnoteniu

dôkazov. Dovolateľ mal za to, že súdy porušili zásadu rovnosti účastníkov konania, postupovali v konaní a pri dokazovaní jednostranne len v prospech žalobcu, ktorý bol právne zastúpený a v neprospech dovolateľa bez právneho zastúpenia, čím bolo porušené právo na spravodlivé súdne konanie.

10. Dovolateľ dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP odôvodnil, že právnou otázkou v predmetnej veci mala byť konfrontácia svedka so žalobcom.

11. Dovolateľ navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žiadal priznať trovy dovolacieho konania. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu poukazom na to, že je proti nemu v súčasnosti vedená už jedna exekúcia a ďalšia exekúcia titulom náhrady nemajetkovej ujmy a trov konania žalobcu ho ohrozuje existenčne ako aj na zdraví a živote.

12. Žalobca vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhol dovolanie ako aj návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba odmietnuť.

14. Dovolací súd bol viazaný dovolacími dôvodmi tak ako ich skutkovo a právne vymedzil dovolateľ.

Dovolanie podľa § 420 písm. c) CSP

15. Podľa § 420 písm. c) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

16. Dovolateľ v súvislosti s prípustnosťou dovolania uplatnenou podľa § 420 písm. c) CSP namietal, že mu zákonný sudca prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby mal spôsobilosť konať samostatne pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, keď dovolateľ ako ťažko zdravotne postihnutý nemohol v konaní uplatniť svoje právo na spravodlivý proces, keďže v dôsledku sociálnej núdze nemal dostatok prostriedkov na zastúpenie advokátom a dovolateľa nezastupovala ani osoba, ktorá má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa. Súd prvej inštancie si nespĺnil svoju poučovaciu povinnosť podľa § 90 ods. 2 CSP. K námietke nedostatku procesnej spôsobilosti dovolateľa dovolací súd uvádza, že tento uplatnený dôvod sa vzťahuje na procesnú podmienku konania týkajúcu sa procesnej spôsobilosti strany v spore. Každý môže pred súdom konať samostatne v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony (§ 67 CSP) a v rozsahu, v akom nemá fyzická osoba spôsobilosť samostatne konať pred súdom, koná za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník (§ 68 CSP). Procesná spôsobilosť fyzickej osoby je totožná so spôsobilosťou vlastnými úkonmi nadobúdať práva a povinnosti v zmysle § 8 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou. Rozhodnutie o obmedzení spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony je rozhodnutím o osobnom stave a súd je ním v zmysle § 193 CSP viazaný. V prejednávanej veci nebolo zistené, že by dovolateľ mal obmedzenú spôsobilosť na právne úkony, je potrebné ho považovať za osobu, ktorá má procesnú spôsobilosť v plnom rozsahu a ktorá môže v prejednávanej veci konať samostatne. Z obsahu spisu, ani z dovolania nevyplýva, žeby dovolateľ - fyzická osoba, nemal v spore procesnú spôsobilosť. Keďže táto procesná podmienka konania nebola v spore žiadnym spôsobom spochybnená, ani posudzovaná súdmi nižších inštancií, tak z tohto dôvodu dovolateľ neopodstatnene namieta, že konanie je zaťažené procesnou vadou podľa § 420 písm. c) CSP. Nič na tom nezmení ani námietka, že súd prvej inštancie si nespĺnil svoju poučovaciu povinnosť podľa § 90 ods. 2 CSP, keďže uvedená poučovacia povinnosť súdu sa vzťahuje na prípady obligatórneho právneho zastúpenia, uvedené v § 90 ods. 1 CSP:

Dovolanie podľa § 420 písm. e) CSP

17. Podľa § 420 písm. e) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

18. Dovolateľ v súvislosti s prípustnosťou dovolania uplatnenou podľa § 420 písm. e) CSP namietal, že mu nebolo doručené oznámenie o zmene zákonného sudcu, a preto má za to, že vo veci rozhodoval nesprávne obsadený sudca. Dovolateľ namietol, že ak v priebehu súdneho konania dôjde k zmene zákonného sudcu, zo spisového materiálu musí byť zrejmé z akého dôvodu a na základe čoho došlo k tejto zmene, na základe čoho musí byť súčasťou spisu potvrdenie o prevzatí a pridelení veci ďalšiemu sudcovi ale aj doklad preukazujúci dôvod zmeny zákonného sudcu.

19. Zmena v osobe zákonného sudcu po pridelení veci nie je vylúčená, no musí sa udiat' jedine v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami a pri dodržaní zákonom ustanoveného postupu. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 448/2016 z 31. augusta 2017)

20. Dovolací súd prostredníctvom internetovej stránky Ministerstva spravodlivosti SR, ktorá je verejne prístupná zistil, že pôvodný zákonný sudca E. sa dňom 31.01.2017 vzdal funkcie sudcu a veci, ktoré mu boli pridelené ako zákonnému sudcovi sa rozdelili náhodným výberom medzi sudcov súdu prvej inštancie, pričom zákonným sudcom v predmetnej veci sa stal Mgr. Z. F., čo vyplýva aj z čl. 156 súdneho spisu, z ktorého je zrejmé, že vec bola pridelená novému zákonnému sudcovi a to na základe Dodatku č. 2 k Rozvrhu práce. Dovolateľ v dovolaní nenamietal existenciu dôvodov vylučujúcich Mgr. F. ako sudcu z pojednávania a rozhodovania veci. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. e) CSP nebola dovolacím súdom zistená.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

21. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Dovolateľ namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu sa nezaoberalo všetkými podstatnými odvolacími námietkami a odôvodnenie odvolacieho súdu je nesprávne a v rozpore so skutkovým a právnym stavom. V dôsledku nevyhodnotených dôkazov zdôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu trpí vadami, ktoré ho robia nepreskúmateľným. Súd prvej inštancie v uznesení o predbežnom opatrení označil dovolateľa za vlastníka internetovej stránky a z uvedených nepravdivých tvrdení vychádzal aj odvolací súd, ktorý potvrdil nevykonateľné rozhodnutie súdu prvej inštancie. Uvedené uznesenie je nevykonateľné, pretože túto povinnosť môže splniť len prevádzkovateľ internetovej stránky so sídlom v Slovenskej republike. Tvrdenia uvedené v rozsudku odvolacieho súdu, že dovolateľ nenavrhol vypočutie svedka na súde sú zavádzajúce a účelovo dezinterpretované. Podľa dovolateľa súdy nižších inštancií porušili všeobecné ustanovenia CSP o dokazovaní a hodnotení dôkazov. Dovolateľ mal za to, že súdy porušili zásadu rovnosti účastníkov konania, postupovali v konaní a pri dokazovaní jednostranne len v prospech žalobcu, ktorý bol právne zastúpený a v neprospech dovolateľa bez právneho zastúpenia. Dovolateľ ďalej namietol, že súd prvej inštancie rozhodoval a vyhlásil rozsudok bez jeho účasti na pojednávaní potom čo dôvody na prerušenie konania nebral v úvahu, návrh zamietol a odvolanie proti uzneseniu nepripustil.

23. Dovolací súd poukazuje na stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov

podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku." Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska.

24. V posudzovanej veci sú v rozhodnutí odvolacieho súdu, obsah ktorého nemožno posudzovať izolovane od uznesenia súdu prvej inštancie, lebo prvoinštančné a odvolacie konanie v zmysle rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08 tvoria jeden celok, vysvetlené jeho podstatné dôvody, uvedené ustanovenia, ktoré súd aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ako i vysvetlené právne úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Prijaté právne závery sú primerane odôvodnené spôsobom zodpovedajúcim § 393 ods. 2 CSP. V danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP.

25. Dovolateľ tiež tvrdil, že v danom prípade nebola zachovaná rovnosť strán sporu. K čomu dovolací súd uvádza, že dovolateľovi ako žalovanému bolo poskytnuté podrobné poučenie o procesných právach a povinnostiach uznesením súdu prvej inštancie č.k. 6C/197/2015- 10 zo dňa 03.07.2015, ako aj ďalšie poučenie o procesných právach (čl. 91-93), ktoré bolo žalovanému doručené dňa 15.7.2016, vrátane o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľ neopodstatnene namietal porušenie zásady rovnosti strán sporu(tzv. rovnosť zbraní).

26. K námietkam vzťahujúcim sa k pojednávaniu a vyhláseniu rozsudku bez prítomnosti dovolateľa dovolací súd z obsahu spisu zistil, že dovolateľ svoju prítomnosť na predmetnom pojednávaní konanom dňa 08.01.2020 ospravedlnil a žiadal žalobu zamietnuť (č.l. 371). Neopodstatnená je preto námietka, že namietaným postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f) CSP.

27. Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne a zrozumiteľne odôvodnené. Ako bolo uvedené vyššie podľa názoru odvolacieho súdu potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí.

28. Dovolateľ zároveň namietal, že súd prvej inštancie v uznesení o predbežnom opatrení označil dovolateľa za vlastníka internetovej stránky, hoci súdu nebol predložený žiadny relevantný dôkaz, ktorý by to potvrdzoval a z uvedených nepravdivých tvrdení vychádzal aj odvolací súd, ktorý potvrdil nevykonateľné rozhodnutie súdu prvej inštancie. Uvedené uznesenie je nevykonateľné, pretože túto povinnosť môže splniť len prevádzkovateľ internetovej stránky so sídlom v Slovenskej republike. Dovolací súd poukazuje na to, že uznesenie o predbežnom opatrení nie je predmetom odvolacieho konania, preto sa ním dovolací súd nezaoberal. Z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súdy mali za to, že hoci dovolateľ nie je prevádzkovateľom stránky X., bol to dovolateľ, ktorý na predmetnej stránke zverejnil článok o žalobcovi a z vykonaného dokazovania vyplýva, že dovolateľ má možnosť ospravedlniť sa žalobcovi a požiadať o stiahnutie článku z internetovej stránky (bod 18 odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, bod 15 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Dovolací súd má za to, že pokiaľ vedel žalovaný požiadať o zverejnenie predmetného článku, vie rovnako tak požiadať o jeho odstránenie, v opačnom prípade by bol žalobca, ktorý sa podanou žalobou domáhal ochrany, zaťažovaný neúmernou ťarchou, keďže držiteľ domény X. má aktivovanú službu ochrany súkromia a meno skutočného držiteľa domény je nahradené dátami poskytovateľa služby ochrany súkromia.

29. V zmysle uvedeného dovolacie námietky dovolateľky podľa 420 písm. f) CSP nie sú dôvodné.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP

30. Podľa názoru dovolateľa je dovolanie prípustné v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP, keď právnou

otázkou mala byť konfrontácia svedka navrhovaného dovolateľom so žalobcom.

31. Pre právnu otázku podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“.

32. K právnej otázke dovolací súd uvádza, že dovolací súd nevykonáva dokazovanie, Nesprávnosť právneho posúdenia veci nemožno vymedziť nedostatočným dokazovaním, neunesením dôkazného bremena či nedostatočným zistením skutkového stavu. Ide o tvrdenia, ktorými a otvára skutkový stav veci a nie právne posúdenie veci.

33. Dovolací súd k tomuto dovolaciemu dôvodu uzatvára, že dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. a) CSP bez toho, aby ju ďalej konkretizoval a nevyhradil uplatnený dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP v spojení s § 421 CSP, keď nevyhradil právnu otázku zásadného významu a neoznačil rozhodnutia dovolacieho súdu, od ktorých sa odvolací súd odklonil pri jej riešení. Dovolací súd nemohol svoje rozhodnutie založiť na domnienkach, ktorú otázku a ktoré rozhodnutia mal dovolateľ na mysli. Dovolací súd je v súlade s dispozičnou zásadou viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi, a z iných, než dovolateľom uplatnených dôvodov, napadnuté rozhodnutie preskúmať nemôže.

34. Najvyšší súd v zmysle vyššie uvedeného odmietol dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c) a f) CSP bez toho, aby meritórne preskúmal vecnú správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

35. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020).

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku žalobcu na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.